

Biblická hodina – 13.06.2024

Suspírium: „Ježiš im odpovedal: „Moje učenie nie je moje, ale toho, ktorý ma poslal. Ak niekto chce plniť jeho vôľu, spozná, či je toto učenie z Boha, alebo či hovorím sám od seba.“ (J 7,16-17) Amen.

Začiatočná pieseň: Žalm č. 47: „Všetci, v tento čas,...“

Modlitba: Pane zmierenia, pokoja a nádeje, daj, aby Tvoje Slovo bolo pre nás sviecou navždy na našich cestách. Udržuj Hospodine náš, Tvoje Slovo medzi nami v čistote a v pravde a pomôž nám, aby sme skrze Ducha Svätého sa nám dostalo dostatok sily, vedenia, usmernenia a pomoci v našich strastiach. Ako v živote, tak i pri smrti nás obdaruj vytrvalosťou vo viere, v láske a v nádeji. Prosíme, dnes preskúmaj naše činy a skutky, aby sme ich všetky vyznali pred Tebou ako hriechy a zmierili sa s Tebou a s našimi bratmi a sestrami. My sme Tvoje deti a Ty si naším Otcom. Zvestuj nám pokoj a požehnanie, aby naša služba evanjelia bola úspešná a aby naša usilovnosť, námaha a pracovitosť bola iba na Tvoju slávu. Takto príď medzi nás a zveľaďuj naše spoločenstvo. Amen.

Biblický text: Druhá Kniha kráľov 21. kapitola: *„Menašše mal dvanásť rokov, keď sa stal kráľom a päťdesiatpäť rokov vládol v Jeruzaleme. Jeho matka sa volala Chefcí-Bah. Robil Hospodinovi naprotiveň podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal pred Izraelitov. Znovu vybudoval výšiny, ktoré zničil jeho otec Chizkija, zriadil Baalovi oltáre a zhotovil ašeru, ako to už urobil izraelský kráľ Acháb. Uctieval všetky nebeské telesá a slúžil im. Postavil aj oltáre v Hospodinovom dome, o ktorom on sám vyhlásil: „V Jeruzaleme si uložím svoje meno.“ Na oboch nádvorách Hospodinovho domu postavil oltáre všetkým nebeským telesám. Dal si upáliť vlastného syna, zaoberal sa veštbou, robil čary, zaopatril si množstvo vyvolávačov duchov a vidcov, aby tak robili Hospodinovi naprotiveň a urážali ho. Ním zhotovenú sochu Ašery umiestnil v dome, o ktorom sa vyslovil Hospodin Dávidovi a jeho synovi Šalamúnovi: „Do tohto domu a v Jeruzaleme, ktorý som si vyvolil spomedzi všetkých kmeňov Izraela, uložím natrvalo svoje meno. Nedopustím už, aby sa noha Izraela pohla z pôdy, ktorú som dal ich praotcom pod podmienkou, že budú dôsledne konať všetko, čo som im prikázal, podľa celého zákona, ktorý im vydal môj služobník Mojžiš.“ Neposlúchli však. Menašše ich zviedol, takže páchali väčšie zlo než národy, ktoré Hospodin vyhubil pred Izraelitov. Vtedy Hospodin odkazoval po svojich služobníkoch prorokoch: „Pretože judský kráľ Menašše pácha tieto ohavnosti, dopustil sa väčšieho zla než predtým všetci Amorejčania. Svojimi modlami zviedol na hriech i Júdu. Preto takto vraví Hospodin, Boh Izraela: „Na Jeruzalem a na Judsko privediem pohromu. Každému, čo o nej počuje, zacvendží v oboch ušiach. Na Jeruzalem vystriem meraciu šnúru ako na Samáriu i olovnicu ako na*

dom Achábov. Vytriem Jeruzalem, ako sa vytiera misa. Vytrie sa a preklopí. Zvyšok svojho dedičstva zavrhnem a vydám ho do rúk jeho nepriateľov, takže ho všetci nepriatelia olúpia a vydrancujú. To preto, že mi robili naprotiveň a urážali ma odo dňa, ako vyšli ich praotcovia z Egypta až dodnes.“ Menašše preliat i veľmi mnoho nevinnej krvi, takže ňou zaplavil celý Jeruzalem. Okrem toho tu bol hriech, do ktorého zviedol i Júdu, aby tak robili Hospodinovi naprotiveň. Ostatné Menaššeho príbehy, všetko, čo vykonal, jeho hriech, ktorého sa dopustil, je zapísané v *Kronike judských kráľov*. Keď sa Menašše uložil k svojim predkom, pochovali ho v záhrade paláca – v Uzzovej záhrade. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Amón. Amón mal dvadsaťdva rokov, keď sa stal kráľom a vládol dva roky v Jeruzaleme. Jeho matka, dcéra Charúca z Jotby, sa volala Mešullemet. Robil Hospodinovi naprotiveň tak ako jeho otec Menašše. Chodil po všetkých cestách, po ktorých chodil jeho otec, slúžil ako jeho otec modlám a uctieval ich. Opustil Hospodina, Boha svojich otcov, a nechodil po jeho ceste. Amónovi služobníci sa proti nemu vzbúрили a usmrtili kráľa v jeho paláci. Prostý ľud však pobil všetkých, čo sa zúčastnili na vzbure proti kráľovi Amónovi a dosadil po ňom za kráľa jeho syna Joziáša. Ostatné Amónove príbehy i to, čo vykonal, je zapísané v *Kronike judských kráľov*. Pochovali ho do jeho hrobu v Uzzovej záhrade. Po ňom sa stal kráľom jeho syn Joziáš.“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

1-18. verše: Kráľ Menašše päťdesiatpäť rokov robil Hospodinovi naprotiveň podľa ohavností národov, ktoré Hospodin vyhnal pred Izraelitov. Taká je bilancia vládnutia syna kráľa Chizkija, o ktorom sa takto zmieňuje Sväté Písmo: „Dúfal v Hospodina, Boha Izraela, a nikto spomedzi všetkých ďalších i predošlých judských kráľov sa mu nevyrovnal.“ (IIKr 18,5) Aj pevne veriaci otec v Hospodinovi môže mať neveriaceho syna. Bohužiaľ dedkova krv kolovala v jeho žilách. Najdlhšie vládnucci kráľ v dejinách Judska vykonal ohavné činy voči Hospodinovi, lebo pre Neho zmluva s Asýriou bola dôležitejšia ako večná zmluva s Hospodinom.

1. Tam, kde si Hospodin vyvolil vlastné miesto uctievania, tam majú miesto ašera, baalové oltáre, všetky nebeské telesá, čary, veštby, čo Boh Hospodin celkom odvrhol a zamietol v živote Izraelcov: „Nech nie je medzi vami nikto, kto by syna alebo dcéru previedol cez oheň: ani veštec zaoberajúci sa veštbami, ani vykladač znamení, ani hádač, ani čarodejník, ani zaklínač, ani vyvolávač duchov, ani veštec, ani ten, čo by sa vypytoval duchov mŕtvych. Každý totiž, kto koná tieto veci, je Hospodinovi ohavný. Hospodin, tvoj Boh, práve pre tieto ohavnosti tie národy vyháňa pred tebou.“ (VMojž 18,9-12) Všetko, čo jeho otec zničil a odstránil z každodenného života vyvoleného ľudu, on to znova ako zvrchovaný kráľ Izraela a vazal Asýrie preorientoval na pohanský kult Emorejcov. Celkom sa odovzdal pohanstvu. Celkom sa odovzdal k zaužívaným praktikám pohanov.

Celkom sa odovzdal tomu, čo Hospodin tvrdo odmietal. Na čo Boh jednoznačne odpovedal nie, to on podporil vlastným áno. Ohavnosť. Naprotiveň. Slová, ktoré Sväté Písmo spojuje častokrát s kráľmi vyvoleného ľudu. Boh tým vyjadruje svoj nesúhlas a odpor. Boh tým zdôrazňuje opačný zámer pre človeka. Kráľ tohto sveta vie zneuctiť všetky Božie zaslúbenia.

2. Nielen sám vykonával tieto modly, ale zvedol aj celý ľud. Prekabátil Boží ľud. Povedal, na to, čo Boh rázne odmietal, že je to v poriadku. Práve preto sa tu objavujú pravé citáty z Božích pier. Práve preto sú tu vyzdvihnuté tie state zo Svätého Písma, v ktorých Boh chce dobro Jeruzalemu a celému Judsku, ale kráľ koná naprotiveň Hospodinovi i Božiemu ľudu. Život Izraela je len zväzok nevery, lakomosti a podlosti od vyvedenia z Egypta. Ten Hospodinom oslobodzujúci akt ich nevedol k pokore a k poslušnosti, ale k vzbure a k neposlušnosti. To, čo Boh vykonal, na to zabudli. Zabudli na Božie dobrodenia, ale boli im blízke praktiky pohanských národov. Zabudnúť na Božiu štedrosť, a pospomínať si, že koľko sme museli bojovať pre a o vieru s Bohom. Budem radšej lavírovať medzi mocnosťami, prežijem všetko, ale zabudnem na to, že čoho je schopný môj skutočný Pán. Budem žiť vazalský spôsob života, všetko si osvojím, čo môj pozemský pán vykonáva, a budem žiť v mieri, ale pokoj na duši nikdy nezískam. Budem, prežijem, ale s akým výsledkom? Budem žiť bez modiel, bez pohanských praktík a získam tie zasluby, ktoré Boh daroval jedine mne, Izraeli. Budem?

Budem prekliaty, vytrhnutý od koreňov, odvrátený, budem žiť bez Pána v cudzine, alebo budem Ním požehnaný, ktorý ma vyvolil a zostane po mojom boku. Menašše zneužil Božiu zhovievavosť a pritom mal možnosť bez krviprelievania, s Pánovou mierumilovnosťou na duši žiť: *„Ale každého pokúša vlastná žiadostivosť, ktorá ho zvádza a láka. Žiadostivosť potom, keď počne, porodí hriech a vykonaný hriech splodí smrť.”* (Jk 1,14-15) Heslo života kráľa Menaššeho je: Radšej s okolitým svetom, ako so Všadeprítomným Hospodinom zástupov. Radšej tak ako môj dedko a nie ako môj otec. Aj dnes si môžeme vybrať. Boh nás nenúti do svojho vlastného kúta, ale zarážajúce dôsledky musíme znášať my sami. Proroci všetky Božie údely zvestovali, a každý kráľ si vypočul Božie varovanie, ale či aj poslúchol. Boh práve preto pripomína Egypt, aby sa Izrael rozpomenul ako žil a čo získal v zaslúbenej zemi. Kým Menašše je márnomyseľný, jeho otec je verný.

3. Zvestovanie rozsudku je jednoznačné: *„Ak niekto kazí Boží chrám, toho Boh zničí; lebo Boží chrám je svätý a tým ste vy!”* (IK 3,17) Uzzova záhrada sa stáva jeho miestom odpočinku. Kto kazil Boží chrám nemá miesto medzi svojimi predkami, len v tej záhrade bude pochovaný, v ktorej sám velil. Uzzova záhrada bola palácová záhrada. Tam bude pochovaný, kde ukrivdil celému Izraelu. Miesto odpočinku, v ktorom jedine zákerný a ohavný otec a jeho syn leží. Nikoho iného tu nepochovali. Miesto opovrhnutia pre Izrael, aby sa rozpomenuli: Záhrada, v ktorej ležia tí, ktorí poškodili menu Najsvätejšieho a

Najmohutnejšieho. Miesto nášho odpočinku. Uvažovali sme o tom, kde bude naše telo čakať na Pána vzkriesenia? Bude to miestom opovrhnutia pre naše skutky a činy alebo darom Božím, kde usnuli i naši predkovia z pokolenia na pokolenie?

19-26. verše: Amon bol synom po otcovi. Čistý po otcovi, ale nie po nebeskom Otcovi. Jeho meno znamená: verný, neotrasený. Všetko, čo vykonával jeho otec, to rad za radom, vykonal aj on. Vernosť k skutočnému Pánovi nebola citeľná a viditeľná. Ba dokonca podľa výpovede Svätého Písma (IIKron 33,15), čo jeho otec na sklonku svojho života odstránil z kultového života Izraela, on to znova zaviedol. Bol veľmi vynaliezavý človek, ktorý sa dostal do rúk tých, ktorým udával smer vládnutia. Jeho vlastní ho zradili. Ruky vlastných ho zneškodnili. Napriek hriechom Menaše a jeho syna Amona Boh ešte stále čakať. Joziáš prichádza ako osemročný na trón. Hospodin bol, je a bude zhovievavý. On je bez obmedzenia milostivý. Čaká. Joziáš = Jehosua = Ježiš. On je Kráľ Kráľov a Pán Pánov. Jeho oslobodzujúci čin na Golgote nás zachráni. Jeho vládnutie nad našimi životmi nám garantuje večný život. Jeho krviprelievanie je mocou Božou, v ktorej badať skutočnú lásku. Hospodin čaká, aby jeho biedny ľud, ktorý v okovách pozemských kráľov žízni, videl pred a nad sebou Ježiša, ktorý prichádza ako posledný, ale stáva sa prvým pre posledných. On aj dnes hľadá vieru na tejto zemi a chce, aby jeho ľud nezviedol nikto, ale viedol On sám, ktorý sľubuje: „*A hľa, ja som s Vami po všetky dni až do konca sveta.*“ (Mt 28,20)

Biblický text: Kniha Zjavenia 20. kapitola 1-6. veršov: „*Videl som anjela zostupujúceho z neba. Mal kľúč od priepasti a v ruke veľkú reťaz. Zmocnil sa draka, toho starého hada, ktorým je diabol, satan, a sputnal ho na tisíc rokov. Hodil ho do priepasti, zavrel a zapečatil ju nad ním, aby už nezvádzal národy, kým sa nedovrší tisíc rokov. Potom musí byť na krátky čas uvoľnený. Videl som tróny. Na ne si sadli tí, ktorí dostali moc súdiť. Videl som aj duše tých, ktorí boli sťatí pre Ježišovo svedectvo a pre Božie slovo, aj tých, ktorí sa neklaňali šelme ani jej obrazu a neprijali znak na svoje čelo a na ruku. Ožili a kraľovali s Kristom tisíc rokov. Ostatní mŕtvi neožili, kým sa nedovršílo tisíc rokov. To je prvé vzkriesenie. Blahoslavený a svätý, kto má podiel na prvom vzkriesení. Nad tými druhá smrť nemá moci, ale budú kňazmi Boha a Krista a budú s ním kraľovať tisíc rokov.*“

Milí bratia a drahé sestry v Pánovi Ježišovi!

Pred nami je najzáhadnejšia časť celej knihy Zjavenia Jána. Návrat Ježiša Krista je spečatený službou nebeských tvorov: anjelov. Predtým ako sa zjaví Kristus, konajú anjeli. Boh má totiž viaceré možnosti, On je všemohúci, veľa sluhov Mu slúži. Anjel zostupuje z neba. V ruke mal kľúč a veľkú reťaz. Boží služobníci

dostávajú také prostriedky, ktorými Hospodin zacieli svoj plán. On je Pánom aj nad priepastou. Anjel sa zmocňuje satana, aby nikto nepochyboval Ján opisuje až štyrmi prívlastkami sklesnutého. Diabol je spútaný reťazou, a jeho akcie sú zmarené. Božou reťazou spútaný satan. Boží nepriateľ je nepriateľ celého sveta. Boh ho spúta. Ten, ktorý metie dnešným svetom, bude Bohom spútaný. Boh má svoju moc. Moc reťaze pochádza z nebies. Moc kľúčov pochádza zhora. Bohom spútaný, na reťazi vedený satan. Štyri prívlastky satana hovoria o nepriateľstve s Bohom. Je to tvor, ktorý nenávidí Boha a človeka.

Nakoniec aj satan pocíti Božiu moc. Je spútaný a zavrhnutý do priepasti. Už nemôže zdieľať svoje myšlienky rozhádzania, pustošenia a ničoty. Otec lži už nemôže konať. Kristove možnosti sú teda celistvé, ale možnosti satana sú len čiastkové. S nepriateľom disponuje Víťaz, teda Kristus. Jeho prepustenie znamená málo času. To málo završí Boh. On prepustí na dobu určitú satana. On rozhoduje o jeho činnosti. Neexistuje, aby niečo nebolo završené. U Boha všetko je na poriadku. U Neho niet chaosu, niet zhonu alebo mätenice. Všetko sa tak deje, ako On chce a skrze prostriedkov, ktoré chce. Je treba, to je musí tak byť, čo veľmi dobre označuje aj Kristovu službu na tejto zemi. Božie „chcenie.“ Pánove „je treba.“

Od štvrtého verša sa naplní Božie Slovo: „*Skryté veci patria Hospodinovi!*“ (VMojž 29,28) Jánovo videnie nechce všetky výjavy nám zobrazíť, ale čo je dôležité, chce potešiť vieru tých, ktorí sú vštípení do Krista. (SRC 258. chválospev) Je tu reč o martýroch, ktorí boli sťatí. Sťatí boli tí, ktorí boli slobodní, otrokov повеšali na kríž. Cisár Nero kresťanov zvrhol pred divé zvieratá, ktoré ich roztrhali. Títo 1000 rokov s Kristom kralujú. Oni boli vzkriesení a po boku Krista slúžia. Kristova sláva sa ukáže aj na zemi. Presne vymedzené obdobie: 1000 rokov je síce len dočasné, ale speje ku koncu. Boh sa zjavil vo svojom Synovi a ukázal, aké bude Božie kráľovstvo, a tu už Zmŕtvychvstalý Kristus poukazuje na Svoju slávu a svoje víťazstvo nad nepriateľom. Je jednoznačné, že Kristus je Víťaz. On je pripútaný k tej víťaznej armáde, ktorá iba Jemu bola verná. Veriaci a martýri obklopujú Krista.

Dnes je otázka, že koho znak nosíme na čele a na ruke?

Čo znamená v prvom rade nosiť znak? Koho znak nosím na čele a na ruke, ten ma vlastní. Koho znak nosím na čele a na ruke, ten má moc nado mnou. Koho znak nosím na ruke a na čele, tomu slúžim. Koho znak nosím na ruke a na čele, ten ma bude súdiť. Znakom šelmy je sebeckosť, lož, honba za telesnými slasťami a zhromaždenie pozemských pokladov, nakoniec vzbura proti Bohu a proti Jeho Pomazanému. Kto nosí tieto znaky, ten je vlastníctvom satana, ten je podriadený hriechu, ten slúži diablove, ten je nositeľom večného zatratenia.

Znakom Ježiša Krista je nový život, je poslušnosť voči Baránkovi, je honba a nebeskými pokladmi, je živé a skutočné vierovyznanie celým svojím životom, a nakoniec je to prijaté utrpenie pre Krista. Kto nosí tieto znaky, ten je

vlastníctvom Hospodina, ten je vymanený pod moci hriechu, ten ochotne slúži Pánovi, ten je nositeľom večného života. Martyri a veriaci nasledujú Krista, ktorý vstal z mŕtvych. Toto je prvé vzkriesenie. Teda táto zvesť sa zhoduje s učením apoštola Pavla o vzkriesení: *„...každý však v danom poradí: Prvotina Kristus, potom pri jeho príchode tí, čo patria Kristovi, a potom nastane koniec, keď odovzdá kráľovstvo Bohu Otcovi, keď zruší vládu všetkých kniežat, mocností a síl. Lebo on musí kraľovať, kým mu nepoloží pod nohy všetkých nepriateľov. Ako posledný nepriateľ bude zničená smrť, lebo mu všetko položil pod nohy. Keď však hovorí, že všetko je mu podrobené, je zrejmé, že okrem toho, ktorý mu všetko podrobil. A keď mu bude všetko podrobené, vtedy aj sám Syn sa podrobí tomu, ktorý mu všetko podrobil, aby Boh bol všetko vo všetkom.”* (IK 15,23-28) Toto nazýva Ján prvým vzkriesením.

V šiestom verši sa nachádzajú dva prívlastky, ktoré prvé vzkriesenie podporujú: blahoslavený a svätý. Len títo majú podiel na prvom vzkriesení. Ježišove blahoslavenstvá poznáme, a svätí podľa nášho katechizmu sú opravdivo veriaci ľudia. Boh je svätý. Hospodin je blahoslavený. Kristovi učeníci v poslušnosti Pánovej slúžia iba Jemu, teda sú a žijú v bezprostrednej blízkosti Pána. On ich ochraňuje a zveľaďuje ako o tom reční kráľ Dávid: *„Vrúcne Ťa milujem, Hospodin, moja sila! Hospodin je moja skala, moja pevnosť a môj vysloboditeľ; môj Boh je moje bralo, k nemu sa utiekam; môj štít, roh mojej spásy a môj hrad. (Ž 18,2-3) „Kto zvíťazí, tomu druhá smrť neuškodí.”* (Zjav 2,11) Teda to znamená, že nikdy sa nedostanú do večného zatratenia.

Záverčná modlitba: Vyzývam milých bratov a drahé sestry, aby sa doma vo svojej tichosti pomodlili za to, čo Vás povzbudilo, alebo za tú slabosť, ktorú ste vyrozumeli pri čítaní biblického textu.

Modlitba Pánova

Požehnanie: „Nikto nemôže slúžiť dvom pánom. Buď jedného bude nenávidieť a druhého milovať, alebo jedného sa bude pridržať a druhým pohrdne. Nemôžete slúžiť Bohu aj mamone.” (Mt 6,24) Amen.

Záverčná pieseň: Chválospev č. 504: „Beriem, ako žiadaš, kríž svoj, ...“